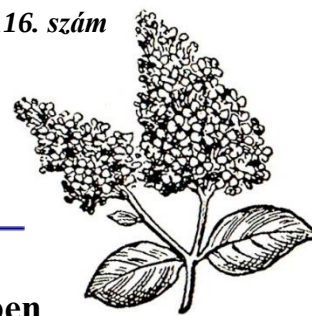
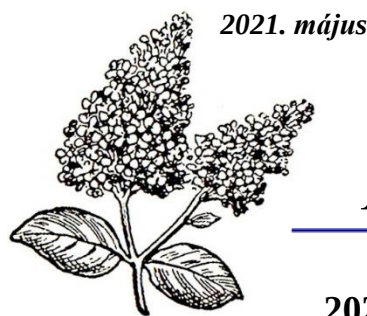

Nagyszékelyi Hírmondó

2021-ben megvalósuló pályázatok Nagyszékelyben

2020-ban két épületének felújítására is nyert támogatást az önkormányzat a Magyar Falu Program keretében meghirdetett házfelújítási pályázaton. A felújítási munkálatok márciusban kezdődtek meg.

A „Faluházak felújítása 2020” című pályázat lehetőséget biztosít az 5000 fő alatti állandó lakosságszámú települések polgármesteri hivatalként funkcionáló intézményeinek külső és belső felújítására, korszerűsítésére. A pályázaton az önkormányzat 12 109 870 Ft-ot nyert a Táncsics Mihály utca 11. szám alatti hivatali épület korszerűsítésére. A tervezett felújítási munkálatok: a használaton kívüli kémények bontása, a használatban lévő kémények javítása, a bejárati ajtó cseréje, 17 db ablak cseréje hőszigetelt üvegezésűre, a belső nyílászárók mázolása, külső-belső festés, valamint az elektromos hálózat teljes felújítása.

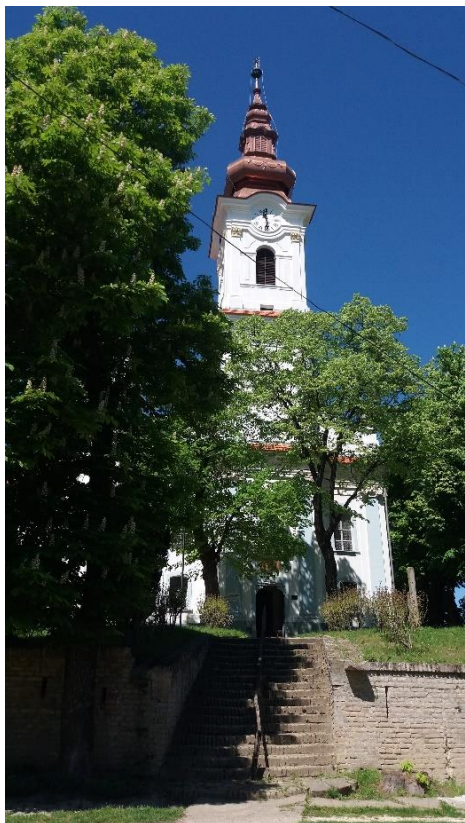
A szintén önkormányzati tulajdonú Pincehelyi utca 3. szám alatti ingatlan a Magyar Falu Program „Szolgálati lakás 2020” című pályázatán nyert 10 112 369 Ft-ot. Az épületben megvalósuló felújítási munkálatok: mennyezet hőszigetelése és gipszkartonozása, fűtőkorszerűsítés (központi fűtés kialakítása), mindkét bejárati ajtó cseréje, ablakszárnyak cseréje hőszigetelt üvegezésűre, belső nyílászárók mázolása, külső-belső falfestés.

Egy további pályázaton a művelődési ház számára nyertünk eszközöket. Az emberi erőforrások minisztere által 2020-ban kiírt Közművelődési érdekeltség-növelő pályázat egyik célja forrás biztosítása az önkormányzati fenntartású közösségi színterek műszaki, technikai eszközállományának, berendezési tárgyainak gyarapítására. A pályázaton a 200 000 Ft felajánlott önerő mellé 779 000 Ft támogatást nyertünk. Ebből eddig egy 6×12 m-es alsó kerettel és tetőerősítéssel ellátott rendezvény-sátorat, egy 3×9 m-es pavilont, egy 3×3 m-es, három oldalról hálós oldalfallal zárt sátorat, egy 3×3 m-es nyitott pavilont, két 80 cm széles asztallal rendelkező falábú sörpadgarnitúrát, három ötállásos kerékpártárolót és egy spirálozógépet vásároltunk a nagyszékelyi közösségi színtér számára. A továbbra is rendelkezésre álló fennmaradó összegből 7 db 70 cm széles asztalú sörpadgarnitúrával szeretnénk kényelmesebbé tenni a nagyszékelyi rendezvényeket.

Arany Beáta Virág

Felújításokról kicsit másképp

Kedves olvasóink többször is találkozhattak újságunk hasábjain a templomok felújításáról szóló beszámolókkal. Ebben a cikkben azt szeretném bemutatni, hogy milyen benne lenni a felújítások bizonytalanságában és sokszor kilátástalannak tűnő helyzetében, illetve hogy miként mutatta meg Isten az Ő hatalmas jóságát, amikor mégis határidőre elkészült mindhárom felújítás.

Időrendben nézve az első volt a parókia energetikai felújítása. Ebben gázkazán és gázfűtés került kiépítésre, hat nyílászárót cseréltek új hőszigetelt fa nyílászáróra, és a földem szigetelése valósult meg. Az igazi nehézség az volt, hogy öt vállalkozóval kellett együttműködni és határidőre elérni a munkálatok befejezését. Nagyon örültünk, hogy ez még 2019-ben megvalósult, és az elszámolással is minden rendben volt. Már az első évben felére csökkent a gyülekezet fűtési kiadása a korábbi évhez képest. Külön örülünk annak, hogy a Tolnai Református Egyházmegye támogató javaslatára a Dunamelléki Református Egyházkerület ötmillió forintot adott erre a célra gyülekezetünknek. Más gyülekezetek hasonló célra általában négymillió forintot kaptak.

A másik két építkezés mondhatni párhuzamosan zajlott (volna): a templomok felújítása és a református gyülekezeti ház átalakítása-felújítása. A templomokon végzett felújítás nagyrészt a Dunamelléki Református Egyházkerület pályázatának segítségével valósult meg. A

Magyar Kormánytól kapott az egyházkerület támogatást templomok felújítására, és ebből részesülhettünk mi is, összesen 94 millió Ft-ot kaptunk ezen a csatornán keresztül. Azért is nagy szám ez, mert 74 millió forintnak indult, és menet közben kétszer is sikerült úgy egyezkednünk, hogy további támogatást kapjunk a felújítás során felmerült újabb munkákra. A felújításhoz még felhasználhattuk a Tolnai Református Egyházmegye építési támogatását, magánszemélyek nagylelkű adományait és a gyülekezetünk hozzájárulását is (kerekítve 8, 3 és 1,5 millió Ft értékben). Rendkívül bizonytalannak tűnt, hogy egyáltalán megvalósul-e bármi is a templomok felújításából, hiszen 2019-től 2020 tavaszáig nem sok előrelépés történt. Megvásároltuk még korábban a cserepeket, és csak vártuk, hogy végre kezdődhessen a felújítás. A tervek lassan készültek el, és csak azután kezdődhetett meg a szerzési eljárás. Az első körben nyertesnek kikiáltott pályázóval azonban nem valósult meg a szerződéskötés. A bölcskei cég és az egyházkerület is visszaléptek a szerződés aláírásától, mert nem tudtak megegyezni a szerződés némely pontjában. Ekkor nagyon kétségbeesett helyzetbe kerültünk, mert a pénz és a tervek rendelkezésre álltak, de nem volt kivitelező, és az idő vészesen fogyott. Ebben a helyzetben kezdett látszódni, hogy Isten beavatkozására van szükség ahhoz, hogy valami megvalósulhasson az akkor még 2020. szeptemberinek ismert végső határidőig. Istennek hála, hogy a második szerzési eljárásban olyan nyertes kivitelező került ki a jelentkezők közül, aki még az első szerzési eljárás nyertesétől is jobb ajánlattal állt elő. Ugyanis az első szerzési eljárásban döntenünk kellett volna, hogy vagy csak a nagytemplom hajójának héjazatcseréjét valósítjuk meg, vagy csak a nagytemplom toronysisak cseréjét. Mind a két munka nem fért volna bele a szerződéses keretösszegbe. Ezért nagyon megkönnyebbültünk, amikor a második szerzési eljárásban olyan kivitelezőt találtunk (a szekszárdi Sz+C Stúdió Kft.-t), aki mind a két munkát, illetve a templomok körüli szívdargó építését is vállalta a keretösszegegen belül. A kivitelezés során újabb váratlan problémák merültek föl, mert az a bádigos mester, aki a toronysisak burkolását végezte volna, visszalépett. Keresni kellett olyan bádigos mestert, aki jó a szakmájában is, és éppen ráér. Istennek hála, hogy ez is megadatott, és néhány határidő-módosítást követően végül is időben elkészülhetett a templomok felújítása.

A gyülekezeti ház átalakítása-felújítása is nagyon hosszú ideig állt. A Magyar Falu Program pályázatán nyert összeg 14,8 millió Ft volt, melyből kb. 450 000 Ft-ot fordíthattunk eszközök beszerzésére, mint például laptop, projektor, kávéfőző stb. 14,4 millió forintot fordítottunk az épület felújítására. Azonban a 2019-ben elnyert összeg értéke jelentősen csökkent a hosszú állás alatt, mert az építőiparban történt változások miatt olyan mértékben megnöttek az építőanyagárak és a munkadíjak, hogy nem volt vállalkozó, aki

ezért az összegért elvállalta volna a munkát – legalábbis egy jó ideig. Később, amikor talán már vállalták volna, akkorra már mindenki le volt terhelve a sok építőipari megrendelés miatt. Egyre inkább úgy tűnt, hogy hiába kaptuk meg még 2019 nyarán ezt a sok pénzt, nem fogjuk tudni elkölteni, és vissza kell majd fizetnünk a Magyar Államkincstárnak. A koronavírus-járvány miatti intézkedések azonban kitolták a határidőt fél évvel. Nehezen sikerült találnunk egy kivitelezőt az enyingi Varga József személyében, aki vállalta a munkát – a tető kivételével. Ezért a tető felújítását saját erőből – közel hárommillió forint értékben – a gyülekezetünk finanszírozta. (Ezt a munkát, és később a szaniteli építést is Szekeres Gáborék végezték el.) A szerződések keretében 2020 őszétől 2021. január 27-ig megvalósultak a gyülekezeti ház átalakítási és felújítási munkálatai, melynek eredményeképpen két gyülekezeti terem, női- és férfi mosdók és teakonyha készült, gyönyörű új fa nyílászárókat kapott az épület, valamint a fűtésrendszer is kiépült.

Visszatekintve csak azt mondhatjuk, hogy hiába építenek és fáradoznak az építők, ha Isten nem építi a házat. Hiába akartunk, küzdöttünk, telefonáltunk, munkálkodtunk, de szükség volt Isten áldására. Különösen nagy öröm nekem visszanézni, hogy 2015 őszén, mikor idekerültem Nagyszékelybe, a gyülekezet azzal küszködött, hogy nincsenek tervek a templomokra, hogy egyáltalán pályázhassunk a felújításokra. Most pedig öt és fél év távlatából úgy tűnik, hogy Isten mindent csodálatosan kirendelt a szükséges időben. Nem csak a templomokra, hanem más épületekre is! Egyedül Istené a dicsőség mindeztért!

Csapkovics Bertalan

Elkezdődtek a felújítási munkálatok a nagyszékelyi ifiházon (Petőfi Sándor utca 6.). Az

erőforrások szűkössége miatt egyelőre csak a kis épület rendbetétele indult el májusban, ám apró lépésekkel haladunk. Állagmegóvason túl célunk az eredeti funkció helyreállítása, vagyis szeretnénk egy kis futóköltséggel üzemeltethető vendégházzá tenni az ifiház kis épületét, melyben időszakosan körülbelül 12 ember tud majd kényelmesen pár napra, vagy akár egy-egy hétre megszállni. A járható földem és a megerősített tetőszerkezeten az új betoncserep héjazat e hónapban

elkészül, de tervben van még idén egyebek mellett a korszerű levegő-levegő hőszivattyús fűtési rendszer kiépítése és a villamos hálózat korszerűsítése is. Jövőre a beltéren lesz a hangsúly.

Köszönjük szépen fáradozását mindenkinek, aki cserép le- és felpakolásában részt vett! Nagyszerű érzés, hogy ilyen sokan hajlandóak az értékes szombat délelőttjüket feláldozni mások segítésére.

Donáth Benedek

Ökörikrek

Közel nyolcvan évvel ezelőtti fotó került elő a minap *Máté Lászlóné Juci néni* otthonában. A kép tizenhat és fél mázsányi emléket ébresztett. Ezek olvashatóak alább.

„Nekünk mindig nagyon szép állataink voltak, minket arról ismertek meg a környékben is. Édesapám marhával kereskedett, leginkább igásökrökkel. Meghozta a fiatal tinókat, az ökrök elé befogtuk őket, és megtanultak húzni. Nem szoktuk soká megtartani őket, csak egy-két hétig, míg betörtek. De ezek megmaradtak, együtt nőttek föl velem. Két-három éves kis tinók lehettek, amikor édesapám hozta őket, 1940-ben. Vörös ökrök voltak, fehér volt a fejük, a lábukon zokni volt. Minden reggel ki volt mosva a farkuk, szépen kicsapkodta apukám, aztán ha olyanom volt, akkor bementem és feltupíroztam. Mondta édesapám, hogy ezt ne csináljam, főleg nyáron, mert azért van minél hosszabb bojtya, hogy a legyeket minél messzebb le tudja csapni. De azért délutánra, mire mentem legeltetni, addigra mindig kicicomáztam, megfésültem az ökröket. A homlokukon a szőrt szépen elválasztottam, és szappanos vízzel megmostam, hogy fehér legyen.

Ikrek voltak, Öccse-Bátyjának hívtuk őket. Igásállatnak voltak használva. Meg ha hoztunk fiatal tinókat, azokat segítettek betörni. De a Bátyja nekem mindent megcsinált! Ha a párja közel ment a kukoricaföldhöz, csak szólni kellett: „Bátyja, nézd meg, mit csinál az Öccse!” Elment, jól fejbe vágta, elzavarta onnét, aztán jött hozzám, mert a sós kenyeret, azt megkérte mindig. Kapott egy falatot, és akkor elment. Meg egymaga fölvette a jármot. Rászóltam, lehajolt, beletette a nyakát, és míg lent volt, én beletettem a járomszöget, és szépen fölemelte. Úgyhogy én is be tudtam fogni őket gyerekként, nem kellett a rudat megemelnem. Bátyja szépen ment, szép egyenes barázdát lehetett vele húzni! Ügyes állatka volt... Ha rászóltunk, hátra is ment. Érdekes volt, hogy ez okos volt, de az Öccsével ugyanezt nem lehetett megtenni! Nem fogadott szót, nem is értette, hogy mit akarunk. Bátyja olyan volt, mint egy jó kutya.

Azt soha nem felejttem el, mikor a szilvásban voltunk kukoricát ekézni! Én vezettem az ökröket. Mindketten húztak egy-egy kapálóékét, olyan erősek voltak. Nagyon csúnya idő jött: dörgött, csattogott, villámlott, a szél verte az esőt. Édesanyám az Öccse mellé húzódkodott, én meg a Bátyja mellé, majd' belebújtam, úgy féltem. Édesapám fogta őket elől, hogy ne ugorjanak meg. Aztán hátranézett a Bátyja, és megnyalt engem. Észrevette az ökr, hogy nagyon félek, hogy reszketek... hátranézett és megcsókolt.

De sajnáltam, mikor édesapám elvitte őket a vásárba! Muszáj volt eladni őket, mert már kezdtek öszülni, aztán parasztember azt nem tehette meg, hogy megvárja, míg elpusztul. Dolgozni kellett, másikat kellett venni. De azt meghagyta édesapám, hogy ilyen soká haszonállatot nem szabad megtartani! Mert ezek úgy hozzánk nőttek, mintha családtagok lettek volna. Nyolc évig voltak nálunk. Egy kutyát nem lehet úgy szeretni, mint mi ezeket.”

A fotón középen Bátyja, jobb oldalt Öccse, balra hátul az akkor 14 éves Juci néni látható.

Május utolsó hétvégéjén gyermeknap!

Nagyszékelyben hagyományosan szombaton szoktuk felköszönteni a gyermekeket. Ez évben is szeretnénk ezt megtenni május 29-én, bár a jelenlegi korlátozó intézkedések elég szűk keretet szabnak ennek. Most még várjuk a kormány hétvégére tervezett bejelentését a korlátozások enyhítésével kapcsolatban. Reméljük, hogy nem csak ajándékkal, hanem élményekkel is megünnepelehetjük majd ezt a napot! A fejleményekről megpróbálja időben értesíteni a nagyszékelyi gyermekeket és szülőket:

Arany Beáta Virág

